

Любомиръ Бобевски.

Сиромашки молитви.

1.

Вслушай се, о Боже,
въ моята молитва,
отъ душа ми детска
тихо що отлитва!

И съ крилца се носи
леко къмъ небето; —
вслушай се и влѣй ми
щастие въ сърдцето!

Азъ въ свѣта самотно
клето съмъ сираче,
за подслонъ петимно
и за хлѣбъ коматче!

Господи — Иисусе,
съ милость осѣни ме,
и въ живота буренъ
въ мощенъ духъ кали ме!

2.

Где замръквамъ и осъмвамъ,
никой ме не пита; —
азъ злочесто съмъ сираче,
всѣки що отрита!

Имамъ, Боже, за закрила
Твоята дѣсница, —
Ти Си пжтя ми въ живота, —
ясната зорница!

Тебъ се моля и ржце си
азъ къмъ Тебъ простирамъ,
че утеха сладка, нѣжна
само въ Тебъ намирамъ!

3.

Татка въ бранъ изгубихъ,
майка ми почина,
кржгло съмъ сираче
вече отъ година!

Никой, никой, Боже,
се за менъ не сѣща,
само Твойта имамъ
азъ любовъ гореща!

И ржката Твоя
щедра и сърдечна,
вредъ що ни обсипва
съ милость вѣковѣчна!

